

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty.

1. Skarżąca podnosi, że zgodnie z art. 340 TFUE podmiot poszkodowany działaniami instytucji UE może żądać odszkodowania od tej instytucji. W orzecznictwie uściślono przesłanki takiego roszczenia, które to przesłanki streszczono w wyroku Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. *Safa Nicu Sepahan/Rada* (T-384/11, Zb.Orz., EU:T:2014:986): a) niezgodność z prawem działania instytucji; b) faktyczne poniesienie szkody; oraz c) związek przyczynowy między zarzucanym działaniem a podnoszoną szkodą.
2. Skarżąca twierdzi, że wyżej wspomniane trzy przesłanki są spełnione w odniesieniu do sytuacji skarżącej: Rada dopuściła się „istotnego naruszenia przepisu prawa mającego na celu przyznanie praw jednostkom w rozumieniu orzecznictwa”, jak wskazał Sąd w wyroku z dnia 6 września 2013 r. *Iran Insurance/Rada* (T-12/11, EU:T:2013:401); skarżąca poniosła istotne szkody materialne i niematerialne, które to szkody stanowią bezpośredni skutek niezgodnych z prawem sankcji.
3. Skarżąca wskazuje także, że – jak wskazano dalej w rozważaniach zawartych w skardze – szkody niematerialne poniesione przez skarżącą oszacowano na kwotę 1 000 000 EUR; szkody materialne, które oszacowali niezależni audytorzy, wynoszą 84 767,66 GBP oraz 3 774 187,07 EUR oraz 1 532 688 USD, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania. A zatem całkowita kwota roszczeń skarżącej wynosi 84 767,66 GBP oraz 4 774 187,07 EUR oraz 1 532 688 USD, bez uszczerbku dla jakiegokolwiek innej kwoty ustalonej w toku postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2010 L 281, s. 81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (WE) nr 423/2007, Dz.U. 2010 L 281, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2011 L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2011 L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ Dz.U. 2012 L 88, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2015 r. – Post Bank Iran/Rada

(Sprawa T-559/15)

(2016/C 027/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Post Bank Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: adwokat D. Luff)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę, które skarżąca poniosła w związku z bezprawnym objęciem jej środkami ograniczającymi na mocy następujących aktów Rady: i) decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB ⁽¹⁾; ii) rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. ⁽²⁾; iii) decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽³⁾; iv) rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 961/2010 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu ⁽⁴⁾; v) rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽⁵⁾.

- przyznanie odszkodowania za szkodę majątkową i zadośćuczynienia za krzywdę, które skarżąca poniosła w związku z bezprawnymi aktami Rady, w łącznej kwocie 203 695 040 EUR;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi następujące argumenty.

1. Skarżąca podnosi, że na podstawie art. 340 TFUE każdy, kto poniósł szkodę wyrządzoną działaniami instytucji Unii, może dochodzić od tej instytucji odszkodowania. W orzecznictwie sprecyzowano przesłanki wystąpienia z takim roszczeniem, które Sąd w wyroku z dnia 25 listopada 2014 r. *Safa Nicu Sepahan/Rada* (T-384/11, EU:T:2014:986) podsumował następująco: a) bezprawność działania instytucji; b) rzeczywisty charakter poniesionej szkody; c) związek przyczynowy pomiędzy zarzucanym działaniem a podnoszoną szkodą.
2. W ocenie skarżącej trzy powyższe przesłanki zostały spełnione w jej sytuacji: Rada dopuściła się „poważnego naruszenia normy prawnej, która przyznaje uprawnienia jednostkom w rozumieniu orzecznictwa”, które to naruszenie zostało stwierdzone wyrokiem Sądu z dnia 6 września 2013 r. *Post Bank Iran/Rada* (T-13/11, EU:T:2013:402); skarżąca poniosła znaczną szkodę i krzywdę; szkoda i krzywda są bezpośrednimi konsekwencjami bezprawnych sankcji, jakimi została objęta.
3. Zdaniem skarżącej, która odsyła w tym względzie do treści skargi, wartość poniesionej przez nią szkody wynosi 1 000 000 EUR, zaś krzywdy, zgodnie z wyliczeniami biegłych rewidentów, 202 695 040 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s.81.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s.1).

⁽³⁾ Dz.U. L 319, s.71.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319, s.11

⁽⁵⁾ Dz.U. L 88, s.1.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2015 r. – GABO:mi/Komisja

(Sprawa T-588/15)

(2016/C 027/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Monachium, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokaci M. Ahlhaus i C. Mayer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- Obciążenie pozwanej całością kosztów, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącego.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzje Komisji zawarte w wiadomości elektronicznej Komisji z dnia 29 lipca 2015 r. i w pismach z dni 19 sierpnia 2015 r. (sygn. Ares(2015)3466903) i 28 sierpnia 2015 r. (sygn. Ares(2015)3557576) o zawieszeniu wypłat dla skarżącego dotyczących dotacji 7.PR, prowadzonych przez należącą do pozwanej Dyrekcję E, czyli umowy dotacji 7.PR nr 602299 dotyczącej projektu EU-CERT-ICD oraz umowy dotacji 7.PR nr 260777 dotyczącej projektu HIP-Trial, a także przez Dyrekcję F, czyli umowy dotacji 7.PR nr 312117 dotyczącej projektu BIOFECTOR.